

แผนปฏิบัติการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติ
และภาวะฉุกเฉินกรมการปกครอง
โดย
กองการสื่อสาร กรมการปกครอง

กองการสื่อสาร กรมการปกครอง
โทรศัพท์/โทรสาร
๐-๒๒๒๔-๒๙๑๕ , ๐-๒๒๒๔-๓๓๕๓

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ ความสำคัญของปัญหา	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไป	๓
๒.๑ สถานการณ์สาธารณสุขภายในประเทศไทย	๓
๒.๒ โครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครอง	๙
๒.๓ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดระบบการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน	๑๑
ส่วนที่ ๓ แผนปฏิบัติการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน	๑๕
๓.๑ วัตถุประสงค์	๑๕
๓.๒ เป้าหมาย	๑๕
๓.๓ โครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน	๑๕
๓.๔ แผนภาพโครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน	๑๖
๓.๕ แผนการปฏิบัติการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินกรมการปกครอง	๑๗

ส่วนที่ ๑

ความสำคัญของปัญหา

กรมการปกครองได้ให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารในการรองรับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน โดยเห็นว่าเมื่อเกิดภัยพิบัติขนาดใหญ่ เช่น วิกฤตภัยจากพายุไต้ฝุ่นเกย์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๒ คลื่นสึนามิในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ มหาอุทกภัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ หรือภาวะฉุกเฉิน เช่น การชุมนุมทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๗ ระบบการสื่อสารพื้นฐานอันได้แก่ โทรศัพท์พื้นฐานประจำที่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ จะไม่สามารถใช้งานได้ ทำให้การสื่อสารของทางราชการเพื่อการแก้ไขปัญหาภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินหรือการสื่อสารเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ดังนั้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านการสื่อสารของการบริหารราชการของกรมการปกครอง จึงได้จัดโครงการสื่อสารเป็น ๔ ระดับ ได้แก่

๑. **การสื่อสารพื้นฐาน** ได้แก่ โทรศัพท์พื้นฐานประจำที่ โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหารและระบบอินเทอร์เน็ต
๒. **การสื่อสารหลัก** ได้แก่ ระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ (Trunked Radio) และโทรศัพท์ภายในกรมการปกครอง
๓. **การสื่อสารรอง** ได้แก่ ระบบวิทยุคมนาคมย่านความถี่ VHF / FM
๔. **การสื่อสารสำรอง** ได้แก่ ระบบสื่อสารผ่านดาวเทียม และระบบวิทยุโทรคมนาคมย่านความถี่ HF / SSB

สำหรับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปัจจุบันประเทศไทยจะยึดตามแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดให้มีกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดโดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการ และให้มีกองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอโดยมีนายอำเภอเป็นผู้อำนวยการ ดูแลรับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตจังหวัดอำเภอตามลำดับ และมีโครงสร้างระดับอื่น ๆ ดูแลรับผิดชอบ ดังแผนภาพที่ ๑

แผนการป้องกัน และบรรเทาสาธารณ

กำหนดให้มีการปฏิบัติงาน เป็น ๓ ส่วน คือ **การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย** **การจัดการในภาวะฉุกเฉิน** และ **การฟื้นฟู** ทั้งนี้ได้กำหนดกรอบการดำเนินการในส่วนของการสื่อสาร ไว้โดยสรุป ดังนี้

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยให้มีการเตรียมจัดตั้งคลังสำรองทรัพยากร (Stockpiling) ทางสื่อสารเพื่อความรวดเร็วในการใช้ และสนับสนุนไปยังพื้นที่ประสบภัย กำหนดคลังสำรองอย่างน้อยภาคละ ๑ แห่ง และให้มีการฝึกป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยทดสอบการประสานงานและบูรณาการ

ดังนั้น กรมการปกครอง จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการสื่อสารในภาวะวิกฤติขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินการทางการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

ส่วนที่ ๒

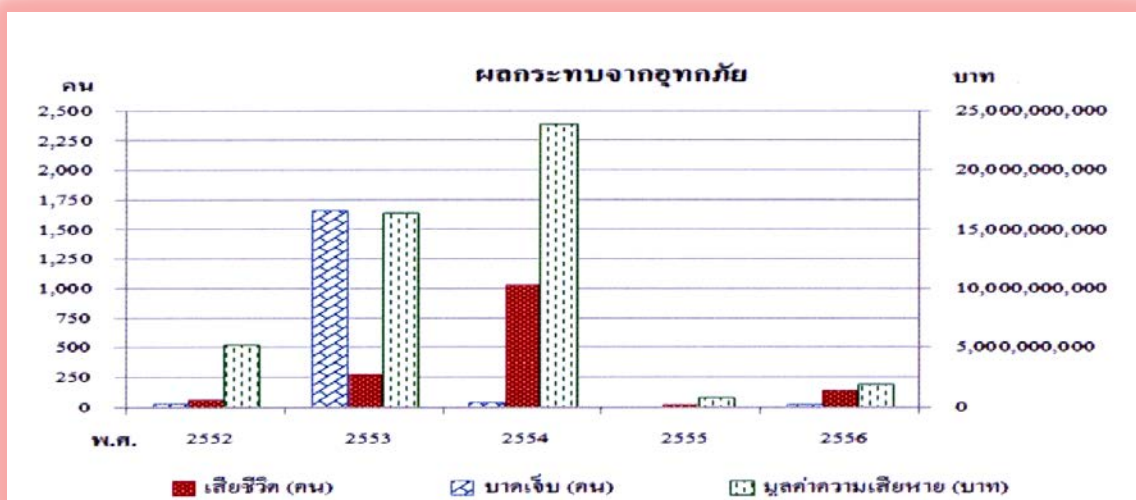
ข้อมูลทั่วไป

๒.๑ สถานการณ์สาธารณภัยในประเทศไทย

๒.๑.๑ สถิติสาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยของประเทศไทยที่สำคัญที่เกิดขึ้นและสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๑) **อุทกภัย (Flood)** เป็นสาธารณภัยที่เกิดจากฝนตกหนักและฝนตกสะสมเป็นเวลานาน ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง ประชาชนได้รับความเดือดร้อน สิ่งสาธารณประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชนที่ได้รับความเสียหายโดยมีสาเหตุหลักได้แก่ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามันและประเทศไทยในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกันยายน มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมอ่าวไทยและภาคใต้ในช่วงเดือนตุลาคมถึงธันวาคม ร่องมรสุมที่พาดผ่านภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง รวมถึงหย่อมความกดอากาศต่ำ และพายุหมุนเขตร้อน (ดีเปรสชัน ไชนร้อน และไต้ฝุ่น) นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากธรรมชาติ เช่น อ่างเก็บน้ำเขื่อนแตก เป็นต้น ในระยะหลังปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความรุนแรงขึ้น มีมูลค่าความเสียหายสูงมากขึ้น ดังแผนภาพที่ ๒ - ๑ อุทกภัยที่มีความสูญเสียมากที่สุดคือ มหาอุทกภัยปี พ.ศ.๒๕๕๔ ในพื้นที่ ๖๔ จังหวัด และกรุงเทพมหานครมีผู้เดือดร้อน ๕,๒๔๗,๑๒๕ คน ครัวเรือน จำนวน ๑๖,๒๔๔,๓๐๒ คน เสียชีวิต ๑,๐๒๖ คน รวมมูลค่าความเสียหายสูงถึง ๑.๔๔ ล้านล้านบาท

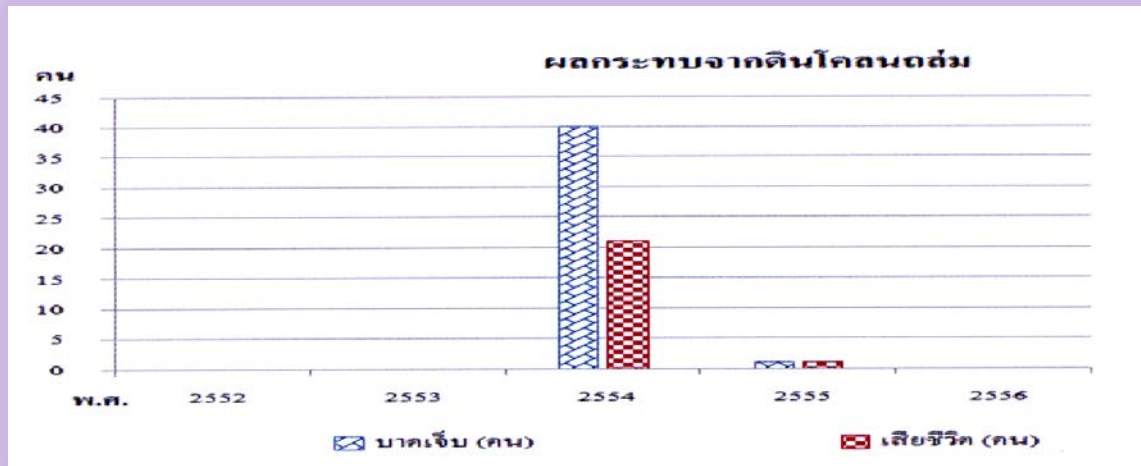
แผนภาพที่ ๒ - ๑ แสดงสถิติสถานการณ์อุทกภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

(๒) ภัยแล้ง (Drought) ภัยแล้งเกิดขึ้นเนื่องจากน้ำ น้ำฝน น้ำใต้ดิน หรือน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออ่างเก็บน้ำมีน้อยกว่าปกติในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีปริมาณน้อยกว่าที่พืช คน หรือสัตว์ต้องการ ซึ่งเป็นสภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค รวมถึงน้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานานจนก่อให้เกิดความเสียหาย และส่งผลกระทบต่อชุมชน สังคม และระบบเศรษฐกิจโดยรวมและจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเป็นสาเหตุให้ฤดูฝนสั้นลง ซึ่งหมายถึงว่าฤดูแล้งจะยาวนานขึ้น พื้นที่ตอนบนของประเทศจะมีปริมาณฝนตกน้อยลง ทำให้ปริมาณน้ำในเขื่อนและอ่างเก็บน้ำทั่วประเทศมีปริมาณไม่เพียงพอเพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะพื้นที่นอกเขตชลประทาน นอกจากนี้ความเจริญของชุมชน การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจบริการ และจำนวนประชากรที่ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นพร้อมกัน ทำให้มีความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกภาคส่วนมากขึ้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำตามมา โดยมีมูลค่าความเสียหาย ดังแผนภาพที่ ๒ - ๒

แผนภาพ ๒ - ๒ แสดงสถิติสถานการณ์ภัยแล้ง พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

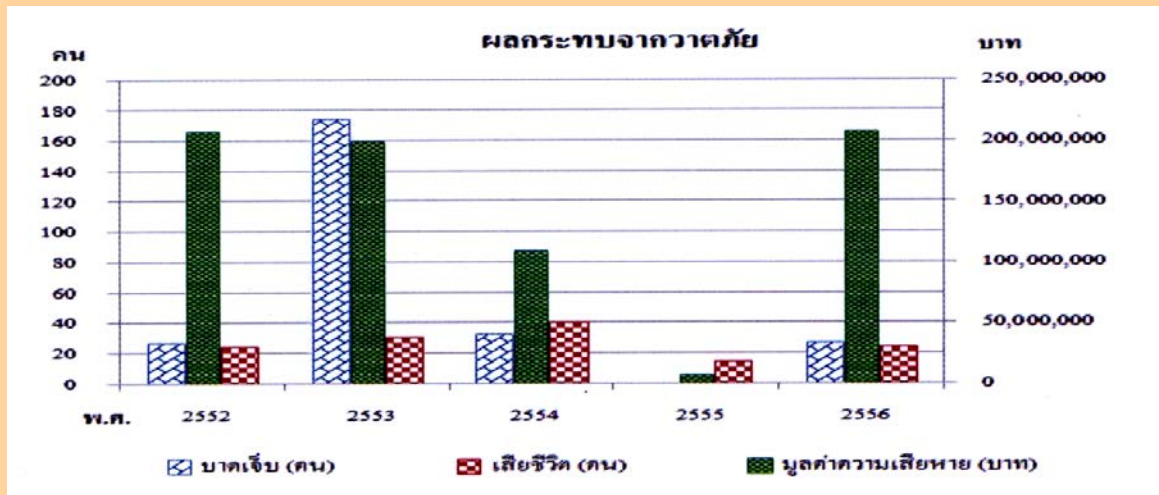
(๓) ภัยจากดินโคลนถล่ม (Landslide) ภัยจากดินโคลนถล่มมักเกิดขึ้นพร้อมกันหรือเกิดตามมาหลังจากเกิดน้ำป่าไหลหลากอันเนื่องมาจากพายุฝนที่ทำให้เกิดฝนตกหนักอย่างต่อเนื่องรุนแรง ส่งผลให้มวลดินและหินไม่สามารถรองรับการอุ้มน้ำได้ จึงเกิดการเคลื่อนตัวตามอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงของโลก ปัจจุบันปัญหาดินโคลนถล่มเกิดบ่อยมากขึ้นและมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อันมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของมนุษย์เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การทำการเกษตรในพื้นที่ลาดชัน การทำลายหน้าดิน เป็นต้น โดยมีผลกระทบดังแผนภาพที่ ๒ - ๓

แผนภาพ ๒ - ๓ แสดงสถิติสถานการณ์ภัยจากดินโคลนถล่ม พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

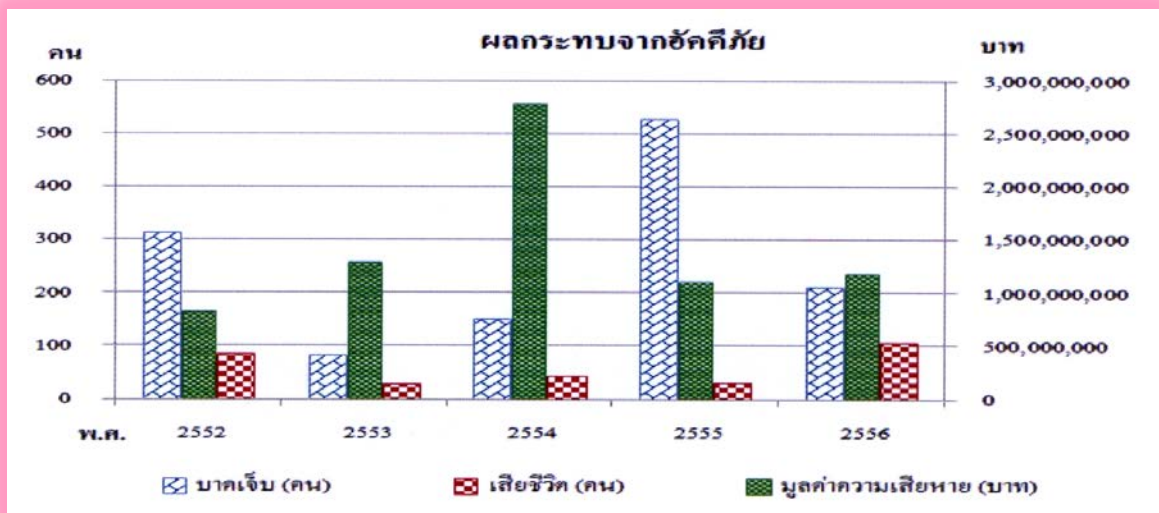
(๔) แผ่นดินไหวและสึนามิ (Earthquake and Tsunami) แผ่นดินไหว เป็นธรรมชาติที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงและส่งผลกระทบได้กว้างไกล โดยมีสาเหตุเกิดจากการสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงของพื้นดินในช่วงเวลาหนึ่ง เกิดจากแรงเสียดทานระหว่างชั้นหินและชั้นดินภายใต้ผิวโลกตามแนวรอยเลื่อนของเปลือกโลกที่มีพลังและยังเคลื่อนตัวอยู่ทั้งภายในและภายนอกประเทศไทย ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาบริเวณภาคเหนือและภาคตะวันตกของประเทศที่อยู่ในแนวรอยเลื่อนได้รับผลกระทบจากแผ่นดินไหวบ่อยครั้ง ซึ่งสร้างความเสียหายให้แก่อาคารบ้านเรือน และทรัพย์สินของประชาชน ดังเช่น กรณีจังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ความรุนแรงขนาด ๖.๓ ตามมาตราริกเตอร์ รวมทั้งเกิดแผ่นดินไหวตาม (aftershock) อีกนับพันครั้ง นอกจากนี้ แผ่นดินไหวขนาดใหญ่ในมหาสมุทรยังอาจทำให้เกิดคลื่นสึนามิที่เคลื่อนตัว ด้วยความเร็วสูงมาก มีพลังรุนแรง สามารถเคลื่อนที่ไปได้เป็นระยะทางไกล ๆ เมื่อเคลื่อนเข้าสู่บริเวณชายฝั่งทะเลจะทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า “สึนามิ” (Tsunami) ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงต่อชีวิต และทรัพย์สินของผู้คนที่อยู่อาศัยตามบริเวณชายฝั่งดังที่เคยเกิดขึ้นบริเวณภาคใต้ฝั่งทะเล อันดามัน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง ๕,๓๙๕ ราย

(๕) วัตภัย (Storm) เป็นสาธารณภัยที่มีสาเหตุจากพายุลมแรง จนทำให้เกิดความเสียหายแก่อาคาร บ้านเรือน ต้นไม้ และสิ่งก่อสร้าง รวมถึงชีวิตของประชาชน โดยมีสาเหตุจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ พายุฝนฟ้าคะนอง พายุหมุนเขตร้อน (ดีเปรสชัน โซนร้อน และไต้ฝุ่น) โดยเฉพาะพายุหมุนเขตร้อนจะส่งผลกระทบต่อพื้นที่เป็นบริเวณกว้างนับร้อยตารางกิโลเมตร (บริเวณที่ศูนย์กลางของพายุเคลื่อนที่ จะได้รับผลกระทบมากที่สุด) เมื่อพายุมีกำลังแรงในชั้นดีเปรสชันจะทำให้เกิดฝนตกหนักและมักมีอุทกภัยตามมา หากพายุมีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุไต้ฝุ่นจะก่อให้เกิดภัยหลายอย่างพร้อมกันทั้ง วัตภัย อุทกภัย และคลื่นพายุชายฝั่งทะเล (Strom Surge) ซึ่งเป็นอันตรายและอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงทำให้มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมาก สำหรับมูลค่าความเสียหายที่ผ่านมา ดังแผนภาพที่ ๒ - ๔

แผนภาพ ๒ - ๔ แสดงสถิติสถานการณ์วาตภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

(๖) **อัคคีภัย (Fire)** เป็นสาธารณภัยประเภทหนึ่งที่เกิดจากไฟซึ่งเป็นพลังงานอย่างหนึ่ง ที่ให้ความร้อนโดยความร้อนของไฟที่ขาดการควบคุม ดูแล จะทำให้เกิดการติดต่อลุกลามไปตามบริเวณที่มีเชื้อเพลิงเกิดการลุกไหม้อย่างต่อเนื่อง หากปล่อยเวลาของการลุกไหม้นานเกินไป จะทำให้เกิดการลุกลามมากยิ่งขึ้น สภาวะของไฟจะรุนแรงมากยิ่งขึ้น สิ่งที่ทำให้เกิดอัคคีภัยได้ง่าย ได้แก่ เชื้อเพลิง สารเคมี หรือวัตถุใด ๆ ที่มีสถานะเป็นของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซที่อยู่ในภาวะพร้อมจะเกิดการสันดาปจากการจุดติดใด ๆ หรือจากการสันดาปเอง โดยมีความสูญเสียที่ผ่านมา ดังแผนภาพที่ ๒ - ๕

แผนภาพ ๒ - ๕ แสดงสถิติสถานการณ์ภัยจากอัคคีภัย พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

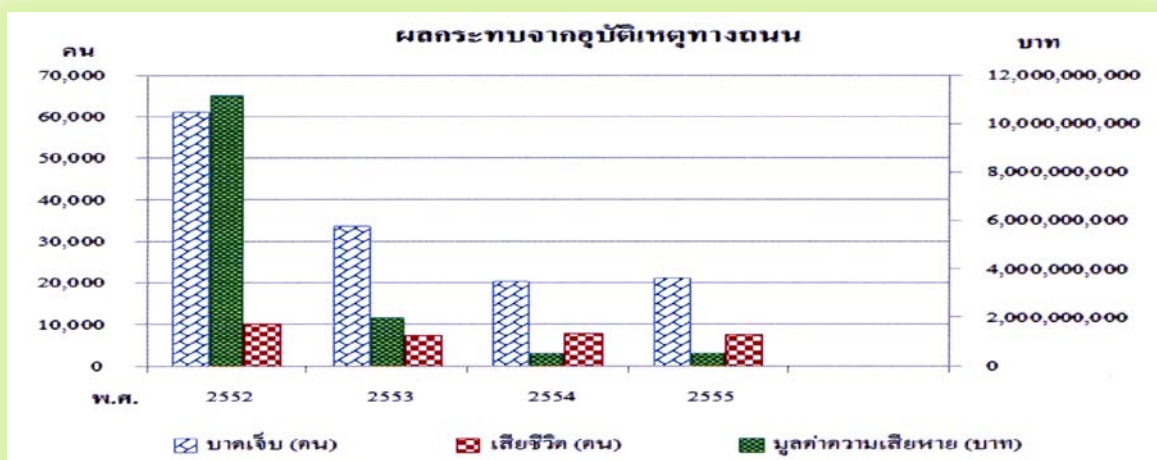
(๗) **ภัยจากไฟป่าและหมอกควัน (Forest Fire & Smoke)** ไฟป่า คือ ไฟที่เกิดขึ้นแล้วลุกลามไปได้โดยอิสระปราศจากการควบคุม เผาผลาญเชื้อเพลิงธรรมชาติในป่า ปัจจุบันระดับของการเกิดไฟป่าในประเทศไทยมีความรุนแรงมากกลายเป็นปัจจัยที่รบกวนความสมดุลของระบบนิเวศอย่างรุนแรงส่งผลกระทบต่อพืช ดิน น้ำ สัตว์ และสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ รวมทั้งชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนเศรษฐกิจ สังคม และการท่องเที่ยว ในทุกพื้นที่ของประเทศไทย นอกจากนี้ไฟปายังก่อให้เกิดวิกฤตมลพิษ

หมอกควันจนกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและการดำรงชีวิตของประชาชนเป็นวงกว้าง ตัวอย่าง กรณีสนามบินจังหวัดแม่ฮ่องสอนต้องยกเลิกเที่ยวบินเป็นจำนวนมาก เนื่องจากหมอกควันทำให้ทัศนวิสัยไม่ดี เป็นอันตรายต่อการขึ้นลงของเครื่องบิน โดยที่ผ่านมามีมูลค่าความเสียหาย ดังแผนภาพ ๒ - ๖

แผนภาพ ๒ - ๖ แสดงสถิติสถานการณ์ภัยจากไฟฟ้า พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

(๘) ภัยจากการคมนาคม การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่องของประเทศซึ่งส่งผลให้เกิดภัยจากการคมนาคมมากขึ้น และเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตที่สำคัญในลำดับต้น ๆ ของประชากรของประเทศ รวมทั้งความสูญเสียด้านอื่น ๆ เช่น ความเสียหายต่อครอบครัวและสังคม การสูญเสียค่ารักษาพยาบาลจากอุบัติเหตุ การสูญเสียทรัพยากรบุคคลของชาติ ฯลฯ ซึ่งร้อยละ ๙๐ ของภัยจากการคมนาคม คือ อุบัติเหตุทางถนนโดยมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้รถใช้ถนน การทำผิดกฎจราจรและการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แล้วขับขี่ การไม่สวมหมวกนิรภัย อีกทั้งยานพาหนะ สภาพถนนและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัย จากข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุขในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนประมาณ ๑๔,๐๐๐ คน หรือคิดเป็น ๒๑.๙๖ ต่อประชากรหนึ่งแสนคน หรือเฉลี่ยเดือนละ ประมาณ ๑,๑๖๖ คน โดยมีความสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน ดังแผนภาพที่ ๒ - ๗

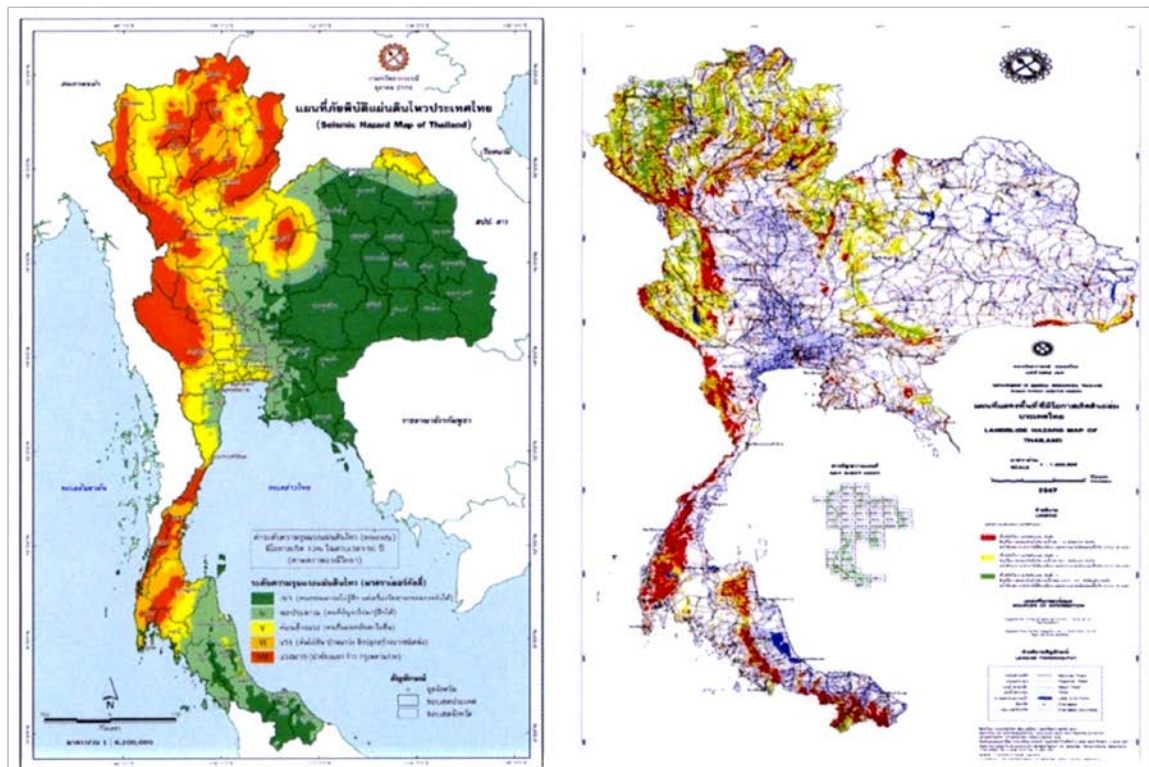
แผนภาพ ๒ - ๗ แสดงสถิติสถานการณ์อุบัติเหตุที่เกิดจากการคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๖

(๙) **โรคระบาด (Infectious disease)** เป็นโรคที่เกิดขึ้นในระยะเวลาเดียวกันในชุมชนหรือในแหล่งหนึ่งแหล่งใดในอัตราสูงกว่าสถานการณ์ปกติที่ควรเป็น โดยการติดเชื่อนั้นถูกแพร่กระจายจากแหล่งที่อยู่ใกล้เคียงจุดเริ่มต้นของโรค และสามารถแพร่กระจายลุกลามไปยังชุมชนอื่นๆ ที่อยู่ไกลออกไป ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาได้เกิดโรคระบาดอย่างต่อเนื่องทั้งโรคติดต่ออุบัติใหม่ที่เกิดจากเชื้อชนิดใหม่ที่เพิ่งค้นพบจากการระบาดในมนุษย์หรือโรคติดต่อที่พบในพื้นที่ใหม่ เช่น โรคเอดส์ โรคซาร์ โรคไข้หวัดนก โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า เป็นต้น สำหรับโรคติดต่ออุบัติซ้ำซึ่งเป็นโรคติดต่อที่เคยแพร่ระบาดในอดีตสงบไปแล้วแต่กลับระบาดขึ้นมาใหม่ เช่น โรคไข้ปวดข้อยุงลาย กาฬโรค เป็นต้น ทั้งนี้ โรคติดต่ออุบัติใหม่หรือโรคติดต่ออุบัติซ้ำจะเกิดขึ้นอยู่เป็นระยะๆ ซึ่งอาจมีความเสี่ยงที่เกิดการแพร่กระจายเชื้อมาจากประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย โรคระบาดที่สำคัญ ๆ สรุปดังนี้

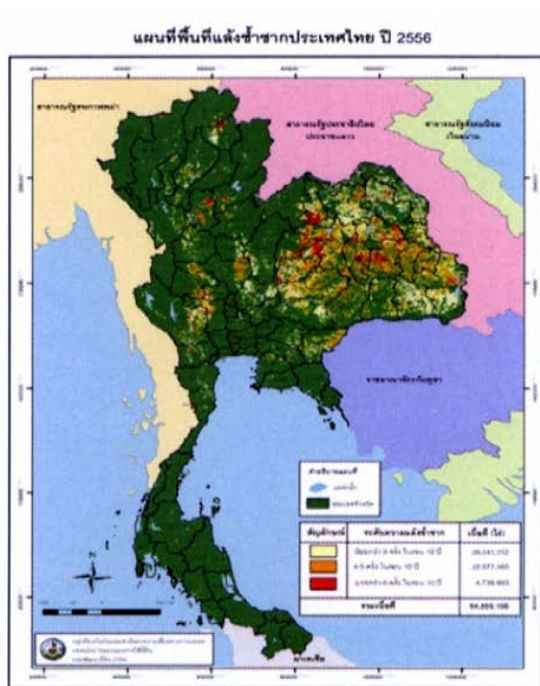
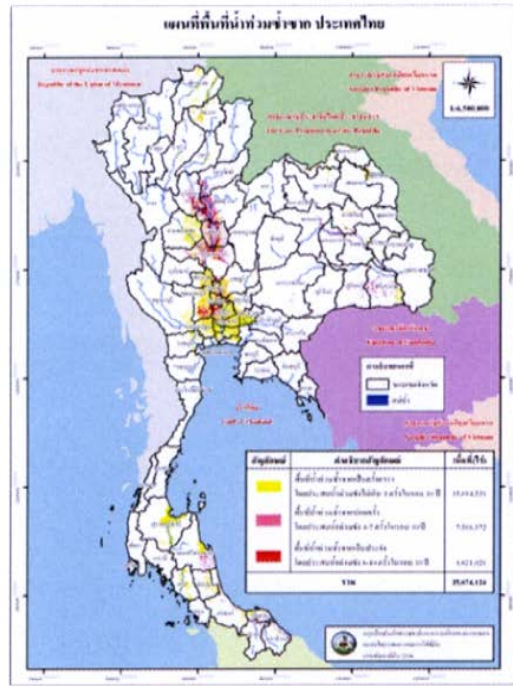
ปี พ.ศ.	โรคระบาด	ปี พ.ศ.	โรคระบาด
๒๕๔๗	โรคไข้หวัดนก	๒๕๕๕	โรคไข้เลือดออก
๒๕๕๒	โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ ๒๐๐๙ (H๑N๑)	๒๕๕๖, ๒๕๕๘	โรคติดต่อระบบทางเดินหายใจเฉียบพลัน (Middle East Respiratory Syndrome : MERS - Cov)
๒๕๕๑-๒๕๕๒	โรคไข้ปวดข้อยุงลาย	๒๕๕๗	โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า

๒.๑.๒ พื้นที่เสี่ยงสาธารณสุข

พื้นที่เสี่ยงสาธารณสุข ประเภทภัยที่สำคัญและมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อประเทศไทย ดังต่อไปนี้

แผนภาพ ๒ - ๘ แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยแผ่นดินไหว (ซ้าย) เสี่ยงภัยดินโคลนถล่ม (ขวา)

และพื้นที่เสี่ยงภัยน้ำท่วม (น้ำ) และพื้นที่เสี่ยงภัยแล้ง (ขา)

๒.๑.๓ ปฏิทินสาธารณภัยในประเทศไทย

ในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมาสาธารณภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และเกิดเป็นประจำ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จึงทำให้ความสามารถในการคาดการณ์ได้มากขึ้น ได้แก่ อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง ในขณะที่เดียวกันมีสาธารณภัยรูปแบบใหม่และ/หรือมีรูปแบบที่เปลี่ยนไปจากเดิมเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งทำให้การคาดการณ์ได้ยาก มีความไม่แน่นอนสูง อาทิ ภัยจากแผ่นดินไหว การกัดเซาะชายฝั่ง สึนามิ ดินโคลนถล่ม โรคระบาด นอกจากนี้อุบัติเหตุทางถนน ยังเป็นสาธารณภัยที่เกิดมากที่สุด ซึ่งการคาดการณ์ทำได้ยากเพราะเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ เว้นแต่ในบางช่วงระยะเวลา หากมีการใช้ถนนมาก เช่น เทศกาลต่าง ๆ ก็มีแนวโน้มจะเกิดมากขึ้น

ปฏิทินสารณภัย												
ภัย/เดือน	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
อุทกภัย							ทุกภาค				ภาคใต้	
ภัยแล้ง	ฝนทิ้งช่วง			ฤดูแล้งทั่วประเทศ							ฝนทิ้งช่วง	
แผ่นดินไหว	เน้นพื้นที่ภาคเหนือ และพื้นที่ที่มีรอยเลื่อน ตามข้อมูลกรมทรัพยากรธรณี											
พายุฤดูร้อน			ทุกภาค									
อัคคีภัย	ปีใหม่		สงกรานต์								ฉลองกระทง ปีใหม่	
ไฟป่า		ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			ภาคกลางและภาคใต้			ภาคเหนือ			ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	
อุบัติเหตุทางถนน	ปีใหม่		สงกรานต์									ปีใหม่
ภัยหนาว	ภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ									ภาคเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ		

หมายเหตุ : เมื่อจะวิกฤตปี

๒.๒ โครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครอง

โครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครอง ประกอบด้วย ศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง ๑ แห่ง และศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขตในพื้นที่รับผิดชอบ รวม ๑๓ แห่ง ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงโครงข่ายและปฏิบัติการควบคุมด้านเทคนิคของระบบสถานีแม่ข่ายสื่อสาร โดยมีสถานีวิทยุคมนาคมของกรมการปกครองในพื้นที่ระดับจังหวัด ๗๖ แห่งและสถานีวิทยุคมนาคมกรมการปกครองระดับอำเภอ ๘๗๘ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๙๕๔ แห่ง ทั่วประเทศ ทำหน้าที่ควบคุมข่ายการติดต่อสื่อสารของลูกข่ายจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้านในพื้นที่และประสานข่ายการติดต่อสื่อสารกับประชาคมสื่อสารที่มีในพื้นที่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน แบบลักษณะ ๒๔ ชั่วโมง ๗ วัน โดยประยุกต์การจัดการระบบและการใช้งานข่ายการสื่อสารของระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ (Trunked Radio) ระบบวิทยุ VHF/FM ระบบวิทยุ HF/SSB และวิทยุเชื่อมโยงแบบดิจิทัลย่านไมโครเวฟสำหรับสื่อสารสัญญาณ รวมทั้งระบบชุมสายโทรคมนาคมและระบบสื่อสารดาวเทียม เข้าด้วยกันสรุปได้ ดังนี้

๒.๒.๑ การสื่อสารขั้นพื้นฐาน

(๑) **ระบบโทรศัพท์พื้นฐานประจำที่** ระดับสำนักงาน ใช้การติดต่อสื่อสารผ่านระบบโทรศัพท์และโทรสาร ซึ่งในปัจจุบันวางระบบในการใช้งานเป็นชุมสายโทรศัพท์และเชื่อมโยงกับชุมสายโทรศัพท์ภายในของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ตลอดจนการเชื่อมโยงกับชุมสายโทรศัพท์ภายนอกแบบประจำที่ในเครือข่ายของ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทูร์คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

(๒) **ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่** ในเครือข่ายของผู้ให้บริการภาคเอกชน (AIS) สำหรับระดับผู้บริหารของกรมการปกครอง ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค รวม ๑,๓๓๗ เครื่อง

๒.๒.๒ การสื่อสารหลัก

๒.๒.๒.๑ ระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ (Trunked Radio) หรือ ระบบวิทยุย่าน Ultra High Frequency (UHF/FM ๘๐๐ MHz) เป็นเครือข่ายสื่อสารหลักในพื้นที่ทั้งระดับประจำที่ในสำนักงาน และการออกปฏิบัติการในระดับท้องที่ โดยจัดวางระบบการสื่อสารใช้งานสำหรับติดต่อระหว่างส่วนกลาง ระดับจังหวัด ๗๖ จังหวัด ระดับอำเภอ ๘๗๘ อำเภอ รวมทั้งตำบลและหมู่บ้านตามแนวชายแดน สามารถครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๘๐ % ทั่วประเทศ โดยมีสถานีควบคุมหลัก (MSC) จำนวน ๙ แห่ง สถานีควบคุมปลายทาง (RSC) จำนวน ๕๐ แห่ง สถานีขยายข่ายสื่อสาร (Conventional ๘๐๐ MHz) จำนวน ๗๗ แห่ง สถานีขยายข่ายสื่อสาร ระบบ VHF/FM จำนวน ๒๙ แห่ง ระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ (Trunked Radio) ปัจจุบันแบ่งเป็นระบบแบบอนาล็อกและระบบดิจิทัลสำหรับในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ (ระยะที่ ๑ ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดยะลาและรอยต่อจังหวัดสงขลา) โดยบางส่วนมีระบบวิทยุย่าน SHF ใช้งานเป็นระบบสื่อสารวิทยุเชื่อมโยงแบบดิจิทัลย่านไมโครเวฟระยะใกล้ สำหรับเชื่อมโยงอุปกรณ์ระบบชุมสายโทรศัพท์ของสถานีแม่ข่ายและสถานีควบคุมหลักในระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ

๒.๒.๒.๒ ระบบโทรศัพท์ภายใน ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น ระบบ VOIP และระบบ IP Phone ใช้งานเชื่อมโยงภายในข่ายสื่อสารหลักของกรมการปกครอง จำนวน ๕๘๔ อำเภอ

๒.๒.๒.๓ ระบบสื่อสารเฉพาะที่ (พื้นที่พิเศษ)

๑) **ระบบวิทยุสื่อสารศูนย์พักพิงผู้หนีภัยจากการสู้รบ** รวม ๙ แห่ง ในพื้นที่จังหวัดตาก แม่ฮ่องสอน ราชบุรี และกาญจนบุรี มายังที่ว่าการอำเภอในพื้นที่ และส่วนกลาง โดยผ่านวงจรมดาวเทียม IP STAR เป็นระบบวิทยุสื่อสารผ่านดาวเทียม และโทรศัพท์ผ่านดาวเทียม

๒) **ระบบวิทยุสื่อสารผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต (ROIP) อันดามัน** เพื่อรองรับสถานการณ์ภัยพิบัติสึนามิ ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน โดยติดตั้งอุปกรณ์เชื่อมโยง ณ ศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง (วังสวนสุนันทา) กรุงเทพมหานคร ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ๗ (ชุมพร) ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ๙ (สงขลา) ที่ทำการปกครองจังหวัด ๆ ละ ๑ ชุด รวม ๗ จังหวัด ประกอบด้วย ชุมพร ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล และที่ทำการปกครองอำเภอ ในพื้นที่ ๗ จังหวัด อำเภอละ ๑ ชุด รวมทั้งสิ้น ๕๗ ชุด

๓) **ระบบวิทยุสื่อสารผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ต (ROIP) ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ** เพื่อรองรับสถานการณ์อุทกภัย ในพื้นที่ภาคกลาง โดยติดตั้งอุปกรณ์เชื่อมโยง ณ ศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง (วังสวนสุนันทา) กรุงเทพมหานคร ศูนย์วิทยุสื่อสารประจำจังหวัด จำนวน ๕ แห่ง ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี นครสวรรค์ พระนครศรีอยุธยา พิษณุโลก และปทุมธานี และศูนย์วิทยุสื่อสารประจำอำเภอในพื้นที่ ๕ จังหวัด อำเภอละ ๑ ชุด รวมทั้งสิ้น ๕๙ ชุด

๔) **ระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจแบบดิจิทัล (Digital Trunked Radio)** ระยะที่ ๑ ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดยะลา ทุกอำเภอ ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ๑๓ (ยะลา) และในพื้นที่จังหวัดสงขลา ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอสะบ้าย้อย เทพา สะเดา และศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ๙ (สงขลา) รวมทั้งสิ้น ๑๕ สถานี

๒.๒.๓ การสื่อสารรอง

ใช้ระบบวิทยุย่าน VHF/FM เป็นข่ายสื่อสารรอง โดยจัดวางระบบการสื่อสารใช้งานควบคู่กับระบบสื่อสารหลัก กรมการปกครองได้รับอนุญาตจาก กสทช. จำนวน ๓๔ ความถี่ ดังนี้

๑. ย่านความถี่ ๑๕๐-๑๖๙ MHz จำนวน ๒๔ ความถี่

๒. ย่านความถี่ ๑๕๕-๑๕๖ MHz จำนวน ๑๐ ความถี่ (ใช้ร่วมกับตำรวจ)

โดยให้มุ่งเน้นการติดต่อในระดับพื้นที่ระยะใกล้และประสานงานหน่วยข้างเคียง จัดให้มีเครือข่ายการติดต่อสื่อสารทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน และใช้งานเป็น

ช่องทางเสริมในการติดต่อสื่อสารผ่านสถานีวิทยุเชื่อมโยงข่าย เพื่อขยายพื้นที่ครอบคลุมสัญญาณของระบบสื่อสารหลัก ในระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ ลักษณะการใช้งานเป็นทั้งแบบผ่านระบบเครื่องทวนสัญญาณวิทยุ (Repeater) และแบบสถานีเครื่องวิทยุประจำที่ (Base Station)

๒.๒.๔ การสื่อสารสำรอง

๒.๒.๔.๑ **ระบบวิทยุย่าน HF/SSB หรือ High frequency Single Sideband** เป็นระบบวิทยุย่านความถี่สูง ระหว่าง ๓ – ๓๐ MHz ซึ่งเป็นระบบสื่อสารที่ใช้ติดต่อสื่อสารระยะไกลมาก ๆ ได้โดยอาศัยการสะท้อนคลื่นผ่านชั้นบรรยากาศของโลก การสื่อสารระบบนี้ เหมาะสำหรับกรณีที่ระบบสื่อสารอื่นๆ ไม่สามารถใช้งานได้

๒.๒.๔.๒ **ระบบสื่อสารผ่านดาวเทียม** เป็นข่ายสื่อสารสำรองและฉุกเฉิน โดยจัดวางระบบสื่อสารเพื่อเตรียมสำรองไว้ใช้ทดแทน ในกรณีระบบสื่อสารหลักและรองไม่สามารถใช้งานได้อย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้ได้จัดเตรียมระบบวงจรเชื่อมโยงผ่านดาวเทียมและอุปกรณ์ประจำไว้ทั้งในระดับศูนย์บัญชาการสื่อสารในส่วนกลางและศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขตในแต่ละภูมิภาค เพื่อให้สามารถรองรับการอำนวยความสะดวกและการบัญชาการเหตุการณ์ในระดับพื้นที่ได้ระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังได้จัดเตรียมความพร้อมทั้งในระดับชุดปฏิบัติการสื่อสารเคลื่อนที่เร็ว และในระดับรถสื่อสารเผชิญเหตุสำหรับปฏิบัติการพิเศษเฉพาะกิจ เป็นต้น

๒.๓ ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน

ในการจัดทำแผนการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินฉบับนี้ ใช้กรอบการดำเนินการจากแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

๔.๒ กลยุทธ์การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

๔.๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย

(๒) แนวทางปฏิบัติในการเตรียมความพร้อม

การเตรียมความพร้อมเป็นการดำเนินการที่เน้นช่วงก่อนเกิดภัย เพื่อให้ประชาชนหรือชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีองค์ความรู้ ชีตความสามารถ และทักษะต่าง ๆ พร้อมทั้งจะรับมือกับสาธารณภัย ได้แก่

(๒.๒) การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นเครื่องมือและกิจกรรมในการสร้างความพร้อมและเพิ่มศักยภาพของหน่วยงานและบุคลากร รวมทั้งเป็นการทดสอบการประสานงานและการบูรณาการความร่วมมือ ทำให้ทราบจุดบกพร่องและช่องว่างในการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ แผนปฏิบัติการและแผนเผชิญเหตุให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้หมายรวมถึงการฝึกซ้อมแผน การซักซ้อม และการฝึกปฏิบัติตามความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละหน่วยงาน

ประเภทของการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ

(๒.๒.๑) การฝึกเชิงอภิปราย (Discussion Base Exercise) เป็นการฝึกโดยใช้วิธีการหารืออภิปรายเกี่ยวกับแผน มาตรการ หรือวิธีการปฏิบัติเพื่อมุ่งเน้นประเด็นยุทธศาสตร์และนโยบายของหน่วยงาน เป็นสำคัญ แบ่งออกเป็น

(๒.๒.๑.๑) การประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) เป็นการตั้งสมมติฐานสถานการณ์ สาธารณภัยที่อาจเกิดขึ้นเพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันในการค้นหาทางเลือกที่เหมาะสมต่อการเผชิญเหตุ

(๒.๒.๑.๒) การฝึกบนโต๊ะ (Table Top Exercise) เป็นการจำลองสถานการณ์แบบกว้าง เพื่อค้นหาจุดอ่อน ปัญหา อุปสรรคของแผนฯ เพื่อนำมากำหนดแนวทาง ขั้นตอนการปฏิบัติ และระเบียบปฏิบัติประจำ (Standard Operating Procedure : SOP) โดยเน้นการฝึกในระดับผู้บริหารและผู้มีอำนาจตัดสินใจ

(๒.๒.๒) การฝึกเชิงปฏิบัติการ (Operation Base Exercise) เป็นการฝึกที่มีการจำลองสถานการณ์ให้ใกล้เคียงความเป็นจริง โดยมีการเคลื่อนย้าย ระดมทรัพยากรและบุคลากรจริงตามสถานการณ์ แบ่งออกเป็น

(๒.๒.๒.๑) การฝึกปฏิบัติ (Drill) เป็นการฝึกปฏิบัติของหน่วยงานขนาดเล็กระดับพื้นที่ โดยเน้นการเผชิญเหตุของเจ้าหน้าที่ภาคสนามเฉพาะด้าน

(๒.๒.๒.๒) การฝึกเฉพาะหน้าที่ (Functional Exercise) เป็นการฝึกของหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานเพื่อทดสอบและประเมินขีดความสามารถของบุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบเฉพาะด้าน รวมทั้งบทบาทหน้าที่ที่ใช้ในการเผชิญเหตุกับสถานการณ์สมมติที่กำหนดขึ้น

(๒.๒.๒.๓) การฝึกเต็มรูปแบบ (Full Scale Exercise) เป็นการฝึกที่มีความสลับซับซ้อน มีขั้นตอนการเตรียมการและการใช้ทรัพยากรมากที่สุดเมื่อเทียบกับการฝึกรูปแบบอื่น ๆ รวมทั้งเกี่ยวข้องกับบุคลากรจากหลากหลายหน่วยงานในหลายระดับ โดยมีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรและบุคลากรเพื่อเผชิญเหตุตั้งแต่การประสานข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรของกองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ จนถึงการเชื่อมโยงและการสั่งการจากศูนย์บัญชาการเหตุการณ์ไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติภาคสนาม

กองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ และหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนสนับสนุนการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉินแต่ละด้าน ต้องจัดให้มีการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำประเภทการฝึกดังกล่าวไปปรับใช้ในการฝึกการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของหน่วยงานตามความเหมาะสม นอกจากนี้ การประเมินผลแต่ละครั้งควรมีประเด็นคำถามอย่างน้อย ได้แก่ การฝึกบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ความจำเป็นในการปรับปรุงระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉิน ขั้นตอนและแนวทางปฏิบัติในการประสานงาน การสื่อสาร ทรัพยากร ทักษะ ประสบการณ์ความต้องการการฝึกอบรมทรัพยากรเพิ่มเติม ข้อบกพร่อง อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการฝึกครั้งต่อไป

(๒.๓) การจัดตั้งคลังสำรองทรัพยากร (Stockpiling) เป็นการสำรองทรัพยากรเพื่อความรวดเร็วในการสั่งใช้และการสนับสนุนทรัพยากรไปยังพื้นที่ประสบภัย โดยให้มีการกำหนดวงรอบการจัดการ

และการรักษาสภาพทรัพยากรให้พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา สำหรับทรัพยากรประเภทใดที่มีระยะเวลาหมดอายุการใช้งานให้กำหนดวงรอบ การหมุนเวียนใช้ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ให้กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกลางกำหนด คลังสำรองทรัพยากรอย่างน้อยภาคละ ๑ แห่งในพื้นที่ที่มีความเหมาะสม และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนำทรัพยากรไปใช้ในการปฏิบัติ

การจัดการในภาวะฉุกเฉิน

๕.๒ กลยุทธ์การบูรณาการการจัดการในภาวะฉุกเฉิน

๕.๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบ/เครื่องมือสนับสนุนการเผชิญเหตุ

(๑) แนวทางปฏิบัติในการสื่อสารและโทรคมนาคม

การติดต่อสื่อสารมีความสำคัญอย่างมากในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน เนื่องจากต้องมีการประสานการปฏิบัติในการจัดการสาธารณภัยอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information) ข่าวสาร (Intelligence) เพื่อแจ้งเตือนภัยแก่ประชาชน ประสานงาน ควบคุม สั่งการ และรายงานผล การปฏิบัติงานระหว่างหน่วยเผชิญเหตุด้วยกันกับหน่วยงานที่มีหน้าที่สนับสนุนการเผชิญเหตุในด้านต่าง ๆ โดยมีหลักการปฏิบัติ ดังนี้

(๑.๑) จัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่สามารถใช้ได้ทันในภาวะฉุกเฉินสำหรับติดต่อประสานงานในการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจร่วมกันระหว่างส่วนราชการ หน่วยงาน กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขตทุกเขต และประชาชนในการวางระบบการติดต่อสื่อสารและโทรคมนาคมซึ่งอย่างน้อยต้องมีมากกว่า ๒ ระบบขึ้นไป

(๑.๒) จัดระบบการสื่อสารด้วยเครื่องวิทยุคมนาคมให้ปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่องหลักเกณฑ์การอนุญาตและการกำกับดูแลการใช้คลื่นความถี่กลาง สำหรับการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและประชาชน รวมถึงระเบียบการใช้คลื่นความถี่วิทยุสื่อสารและโทรคมนาคมที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนด

(๑.๓) ติดต่อสื่อสารระหว่างกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ ส่วนราชการ หน่วยงาน และประชาชน โดยต้องสามารถกระทำได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง พร้อมทั้ง ต้องจัดให้มีมากกว่า ๒ ช่องทางขึ้นไป และยึดหลักความถูกต้องแม่นยำของข้อมูลการรักษาความปลอดภัยทางการสื่อสารควบคู่กับความสะดวกและรวดเร็วในการติดต่อสื่อสารเสมอ

(๑.๔) จัดให้มีระบบการแจ้งเหตุและการสนับสนุนข้อมูลด้านสาธารณภัยแก่ประชาชน โดยการเชื่อมโยงการใช้เลขหมายโทรคมนาคมพิเศษระหว่างส่วนราชการและหน่วยงานที่ทำหน้าที่แจ้งเหตุ และเผชิญเหตุฉุกเฉิน

หมายเลข	หน่วยงาน	การให้บริการ
๑๙๑	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	ศูนย์รับแจ้งเหตุฉุกเฉิน
๑๙๒	ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ	รับแจ้งเหตุและข้อมูลเตือนภัย
๑๙๘	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ช่วยเหลือประชาชนและประสานงานด้านสาธารณภัย
๑๙๙	กรุงเทพมหานคร	รับแจ้งเหตุเพลิงไหม้

ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เป็นหน่วยงานหลักในการจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่สามารถใช้ได้ทันในภาวะฉุกเฉิน การจัดระบบการสื่อสารด้วยเครื่องวิทยุคมนาคม การติดต่อสื่อสารระหว่างกองบัญชาการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ กองอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแต่ละระดับ ส่วนราชการ หน่วยงาน และประชาชน พร้อมทั้ง ให้มีระบบการแจ้งเหตุและการสนับสนุนข้อมูล

ด้านสาธารณสุขแก่ประชาชน โดยมีกระทรวงมหาดไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงกลาโหมเป็นหน่วยงานสนับสนุนในการบูรณาการการติดต่อสื่อสาร การจัดวางระบบ และการฝึกอบรมให้ความรู้

ทั้งนี้หากมีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมเลขหมายโทรคมนาคม และความถี่กลางในการจัดการสาธารณสุข ให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

การฟื้นฟู

๖.๒ กลยุทธ์ในการฟื้นฟู

๖.๒.๓ กลยุทธ์ที่ ๓ เสริมสร้างแนวทางการฟื้นฟูที่ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม (Build Back Better and Safer)

(๔) แนวทางปฏิบัติในการวางแผนและสนับสนุนการฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐาน

เพิ่มศักยภาพในการดำเนินงานฟื้นฟูระบบโครงสร้างพื้นฐานให้ลุล่วงเร็วขึ้นโดยจะเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเครือข่ายทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิศวกรรมบริการและประชาชนในภาคส่วนโครงสร้างพื้นฐานหลายภาคส่วน ซึ่งมีขอบเขตครอบคลุมโครงสร้างพื้นฐานส่วนหลักและส่วนย่อยดังต่อไปนี้ : พลังงาน น้ำ เชื้อเพลิง การสื่อสาร ระบบขนส่ง การเกษตร (การผลิตอาหารและการจัดส่ง) สถานที่ทำการของรัฐบาล สาธารณูปโภค การสุขาภิบาล วิศวกรรมการควบคุม และระบบอื่นๆ ที่สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพด้านการสื่อสาร รวมถึงสถานที่ทำการสำหรับการให้บริการ ได้แก่ ความปลอดภัยสาธารณะ การบริการฉุกเฉิน และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น

ส่วนที่ ๓

แผนปฏิบัติการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

๓.๑ วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อกำหนดโครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน
- (๒) เพื่อเตรียมความพร้อมด้านการสื่อสารของกรมการปกครอง เพื่อรองรับภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต
- (๓) เพื่อวางแผนแนวทางการปฏิบัติการด้านการสื่อสารของโครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระบบการสื่อสารของหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

(๕) เพื่อกำหนดแนวทางการฟื้นฟูโครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครองให้สามารถใช้งานได้อย่างรวดเร็วหลังเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน รวมถึงการร่วมฟื้นฟูโครงสร้างด้านการสื่อสารของประเทศหลังเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

๓.๒ เป้าหมาย

หน่วยงานของกรมการปกครองมีความพร้อมด้านการสื่อสารอย่างน้อย ๒ ระบบ และใช้ระบบการสื่อสารในการสนับสนุนการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน ได้แก่

(๑) ที่ทำการปกครองอำเภอ	จำนวน ๘๗๘ แห่ง
(๒) ที่ทำการปกครองจังหวัด	จำนวน ๗๖ แห่ง
(๓) ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง	เขต ๑๓ เขต
(๔) ศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง	๑ ศูนย์

๓.๓ โครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินกรมการปกครองกำหนดโครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครองของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

(๑) **ระบบการสื่อสารหลัก** ได้แก่

- (๑.๑) โทรศัพท์พื้นฐาน
- (๑.๒) โทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหาร
- (๑.๓) โครงข่ายอินเทอร์เน็ต

(๒) **ระบบสื่อสารรอง** จะใช้ควบคู่ไปกับการสื่อสารหลักและใช้เต็มประสิทธิภาพเมื่อระบบสื่อสารหลักใช้งานไม่ได้ ได้แก่

- (๒.๑) วิทยุสื่อสารเฉพาะกิจ (Trunked Radio)
- (๒.๒) วิทยุคมนาคมคลื่นความถี่ VHF/FM

(๓.) **ระบบสื่อสารสำรอง** จะใช้ควบคู่ไปกับการสื่อสารหลัก และการสื่อสารรองและใช้เต็มประสิทธิภาพเมื่อระบบสื่อสารหลักและการสื่อสารรองใช้งานไม่ได้ ได้แก่

- (๓.๑) การสื่อสารผ่านดาวเทียม
- (๓.๒) วิทยุคมนาคม คลื่นความถี่ HF/SSB

๓.๔ แผนภาพโครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครองเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินกรมการปกครอง

แผนภาพ ๓ - ๑ โครงข่ายการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินกรมการปกครอง

๓.๕ แผนการปฏิบัติการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินกรมการปกครอง

ในการปฏิบัติการสื่อสารเพื่อรองรับการเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน ได้จำแนกการปฏิบัติโดยยึดตามแนวทางของ แผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ อันได้แก่ การลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟู และแบ่งการดำเนินการเป็นลำดับขั้นของหน่วยปฏิบัติ ดังนี้

๓.๕.๑ การลดความเสี่ยงทางการสื่อสารจากสาธารณภัย

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์บัญชาการสื่อสาร	การจัดทำฐานข้อมูลทางการสื่อสาร	๑. จัดทำข้อมูลการสื่อสารของกรมการปกครองและปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ๑.๑ หมายเลขโทรศัพท์พื้นฐาน <ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานภายในกรมการปกครอง - จังหวัด - อำเภอ ๑.๒ หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหารกรมการปกครอง ๑.๓ ช่องสัญญาณระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจในแต่ละสถานีวิทยุคมนาคม ๑.๔ คลื่นความถี่สถานีวิทยุคมนาคมทุกสถานี และคลื่นความถี่กลาง ระบบ VHF/FM ๑.๕ คลื่นความถี่ HF/SSB และคลื่นความถี่กลาง ๑.๖ บัญชีนามเรียกขานของสถานีวิทยุคมนาคมในโครงข่ายสื่อสารของกรมการปกครอง ๒. จัดทำหนังสือฐานข้อมูลการสื่อสารของกรมการปกครอง แจกจ่ายจังหวัดและอำเภอ
	การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร	๑. พนักงานวิทยุประจำศูนย์บัญชาการสื่อสาร ตลอด ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๒ คน ๒. ชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็ว จำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๔ คน
	การเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือสื่อสาร	๑. เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ต้องเปิดเตรียมความพร้อม ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ๑.๑ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ HF/SBB คลื่นความถี่ ๘.๐๕๙ MHz จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๒ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ CB คลื่นความถี่ ๒๔๕ MHz จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๓ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ VHF/FM คลื่นความถี่ ๑๖๒.๑๒๕ MHz จำนวน ๑ เครื่อง

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์บัญชาการสื่อสาร (ต่อ)	การเตรียมความพร้อมด้านเครื่องมือสื่อสาร (ต่อ)	<p>๑.๔ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ UHF/FM จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๑.๕ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ Trunked Radio ATG จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๒. โทรศัพท์ประจำที่พร้อมระบบโทรสารพร้อมใช้งาน ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๕ เลขหมาย</p> <p>๓. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต เตรียมความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๓ เครื่อง</p> <p>๔. ชุดถ่ายทอดสัญญาณภาพ เตรียมความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๕. คลังสำรองทรัพยากร ด้านการสื่อสาร ได้แก่</p> <p>๕.๑ รถสื่อสารดาวเทียมเคลื่อนที่ จำนวน ๑ คัน</p> <p>๕.๒ เครื่องวิทยุคมนาคม ประเภทประจำที่</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ ย่านความถี่ HF/SBB จำนวน ๑ เครื่อง - เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ ย่านความถี่ CB ๒๔๕ MHz จำนวน ๑ เครื่อง - เครื่องวิทยุคมนาคม ย่านความถี่ VHF/FM จำนวน ๓ เครื่อง - เครื่องวิทยุคมนาคม ย่านความถี่ Trunked Radio จำนวน ๑ เครื่อง <p>๕.๓ เครื่องวิทยุคมนาคม ประเภทมือถือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทมือถือ ย่านความถี่ CB ๒๔๕ MHz จำนวน ๑๐ เครื่อง - เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทมือถือ ย่านความถี่ VHF/FM จำนวน ๑๐๐ เครื่อง - เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทมือถือ ย่านความถี่ Trunked Radio จำนวน ๕๐ เครื่อง <p>๕.๔ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า ขนาด ๕ KVA จำนวน ๑ เครื่อง</p>
	การเตรียมการด้านระบบสื่อสาร	<p>๑. จัดทำเอกสารโครงการข่ายการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินแจกจ่ายให้สถานีวิทยุคมนาคมในโครงข่ายกรมการปกครองทราบ ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี</p> <p>๒. ควบคุมการทดสอบสัญญาณวิทยุคมนาคม (ว ๑๖) ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ครบถ้วนทั้งในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด และศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต</p>

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์บัญชาการสื่อสาร (ต่อ)	การเตรียมการ ด้านระบบสื่อสาร (ต่อ)	๓. ทดสอบสัญญาณวิทยุคมนาคม (ว ๑๖) กับ ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ตามระเบียบปฏิบัติ ประจำวัน ๔. ควบคุมดูแลและให้สถานีวิทยุในโครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครอง ดำเนินการให้เป็นไปตามแผนนี้ ๕. จัดทำคำสั่งผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติและสถานการณ์ฉุกเฉิน
	การซ้อมแผนการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน	๑. จัดให้มีการซ้อมแผนปฏิบัติการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติ ปีละ ๓ ครั้ง ดังนี้ ๑.๑ การฝึกเชิงอภิปราย (Discussion Base Exercise) จำนวน ๑ ครั้ง ๑.๒ การฝึกเชิงปฏิบัติการ (Operation Base Exercise) โดยประเมินพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัย จำนวน ๒ ครั้ง ๒. ร่วมฝึกซ้อมการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินระดับชาติ จำนวน ๑ ครั้ง ๓. การสุ่มฝึกการสื่อสาร (โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า) โดยเลือกจังหวัดเป้าหมายและจัดส่งข่าวสารโดยวิทยุคมนาคม ระหว่าง ศูนย์บัญชาการสื่อสาร ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต จังหวัด และอำเภอ เพื่อทดสอบความพร้อม ปีละ ๔ ครั้ง
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง	การจัดทำฐานข้อมูลทางการสื่อสาร	๑. หมายเลขโทรศัพท์พื้นฐาน - หน่วยงานภายในกรมการปกครอง - จังหวัด - อำเภอ ๒. หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหารกรมการปกครอง ๓. ช่องสัญญาณระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจในแต่ละสถานีวิทยุคมนาคม ๔. คลื่นความถี่สถานีวิทยุคมนาคม และคลื่นความถี่กลางระบบ VHF/FM ๕. คลื่นความถี่ HF/SSB และคลื่นความถี่กลาง ๖. บัญชีนามเรียกขานของสถานีวิทยุคมนาคมในโครงข่ายการสื่อสารของกรมการปกครองในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง (ต่อ)	การเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร	๑. พนักงานวิทยุประจำศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต ตลอด ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๒ คน ๒. ชุดปฏิบัติการเคลื่อนที่เร็ว จำนวน ๒ ชุด ชุดละ ๓ คน
	การเตรียมความพร้อม ด้านเครื่องมือสื่อสาร	๑. เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ที่ต้องเปิด เตรียมความพร้อม ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ได้แก่ ๑.๑ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ HF/SBB คลื่น ความถี่ ๘.๐๕๙ MHz จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๒ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ CB คลื่นความถี่ ๒๔๕ MHz จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๓ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ VHF/FM คลื่นความถี่ ๑๖๒.๑๒๕ MHz จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๔ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ Trunked Radio คลื่นความถี่ ATG จำนวน ๑ เครื่อง ๒. โทรศัพท์ประจำที่พร้อมระบบโทรสารที่มีความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เลขหมาย ๓. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต เตรียมความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เครื่อง ๔. คลังสำรองทรัพยากรทางด้านสื่อสาร ๔.๑ เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ ย่านความถี่ VHF/FM จำนวน ๕ เครื่อง ๔.๒ เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ ชนิดมือถือ ย่านความถี่ VHF/FM จำนวน ๑๕ เครื่อง ๔.๓ เครื่องสำรองไฟฟ้า จำนวน ๑ เครื่อง
	การเตรียมความพร้อม ด้านระบบการสื่อสาร	๑. จัดทำเอกสารโครงข่ายการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วจัดส่งให้ศูนย์ บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ๒. การทดสอบสัญญาณวิทยุ (ว ๑๖) กับสถานีวิทยุจังหวัด และศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง ตามระเบียบปฏิบัติประจำวัน (รปจ.) ๓. จัดประชุมระหว่างศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเขต กับพนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด และอำเภอเพื่อซักซ้อม ชี้แจง และรับฟังปัญหาด้านการสื่อสาร โดยดำเนินการปีละ อย่างน้อย ๒ ครั้ง ต่อจังหวัด ๔. จัดทำสั่งผู้ปฏิบัติงานเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง (ต่อ)	การซ้อมแผนการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน	<ol style="list-style-type: none"> ร่วมซ้อมแผนปฏิบัติการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามที่ศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครองกำหนด ร่วมซักซ้อมแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับจังหวัดหรือหน่วยทหารหรือหน่วยงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับการร้องขอ
จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคม จังหวัด)	การจัดทำฐานข้อมูลทางการ สื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> หมายเลขโทรศัพท์พื้นฐาน <ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานในระดับจังหวัด อำเภอ หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหารระดับจังหวัดและนายอำเภอ สถานีวิทยุคมนาคมในเขตจังหวัด โดยระบุสถานที่ตั้ง/เครื่องมือสื่อสารหลัก ความถี่ที่ใช้/นามเรียกขาน
	การเตรียมความพร้อมทาง ด้านบุคลากร	พนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ คน
	การเตรียมความพร้อม ด้านเครื่องมือสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ที่ต้องเปิดเตรียมความพร้อม ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> ๑.๑ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ VHF/FM จำนวน ๑ เครื่อง ๑.๒ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ Trunked Radio จำนวน ๑ เครื่อง โทรศัพท์ประจำที่พร้อมระบบโทรสารที่มีความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เลขหมาย เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต เตรียมความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เครื่อง
	การเตรียมความพร้อม ด้านระบบงาน	<ol style="list-style-type: none"> จัดทำเอกสารโครงการข่ายการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วจัดส่งให้ศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี การทดสอบสัญญาณวิทยุ (ว ๑๖) กับสถานีวิทยุอำเภอ และศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง ตามระเบียบปฏิบัติประจำวัน จัดทำคำสั่งผู้ปฏิบัติงานเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินในส่วนของสถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคม จังหวัด) (ต่อ)	การซ้อมแผนการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน	<p>๑. ร่วมซ้อมแผนปฏิบัติการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามที่ศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครองกำหนด</p> <p>๒. ร่วมซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่กำหนด</p> <p>๓. การร่วมซ้อมฝึกซ้อมการสื่อสาร ตามที่กรมการปกครองสุ่มจังหวัด</p>
อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคม อำเภอ)	การจัดทำฐานข้อมูล ทางการสื่อสาร	<p>๑. หมายเลขโทรศัพท์พื้นฐาน - หน่วยงานในระดับอำเภอ - องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒. หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้บริหารระดับอำเภอ</p> <p>๓. สถานีวิทยุคมนาคมในเขตอำเภอโดยระบุสถานที่ตั้งเครื่องมือสื่อสารหลัก ความถี่ที่ใช้นามเรียกขาน</p> <p>๔. กลุ่มผู้ใช้วิทยุคมนาคม ย่านความถี่ CB โดยระบุผู้ใช้ ที่ตั้ง หน่วยงานเอกชนที่ใช้ประเภทกลุ่ม วัตถุประสงค์การใช้จำนวนผู้อยู่ในข่าย</p>
	การเตรียมความพร้อม ด้านบุคลากร	พนักงานวิทยุประจำสถานีวิทยุคมนาคมอำเภอ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ คน
	การเตรียมความพร้อม ด้านเครื่องมือสื่อสาร	<p>๑. เครื่องวิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ที่ต้องเปิดเตรียมความพร้อม ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ได้แก่</p> <p>๑.๑ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ VHF/FM จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๑.๒ เครื่องวิทยุคมนาคม ชนิดความถี่ Trunked Radio จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๒. โทรศัพท์ประจำที่พร้อมระบบโทรสารที่มีความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เลขหมาย</p> <p>๓. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต เตรียมความพร้อม ๒๔ ชั่วโมง จำนวน ๑ เครื่อง</p>
	การเตรียมความพร้อม ด้านระบบงาน	๑. จัดทำโครงข่ายการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินในพื้นที่รับผิดชอบ แล้วจัดส่งให้จังหวัด เพื่อรวบรวมส่งศูนย์บัญชาการสื่อสาร ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี

หน่วยปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคม อำเภอ) (ต่อ)	การเตรียมความพร้อม ด้านระบบงาน (ต่อ)	<p>๒. การทดสอบสัญญาณวิทยุ (ว ๑๖) กับสถานีวิทยุจังหวัด และสถานีวิทยุที่ร่วมข่าย ปค. ในเขตอำเภอ</p> <p>๓. จัดทำคำสั่งผู้ปฏิบัติงานเมื่อเกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินในส่วนของสถานีวิทยุคมนาคมอำเภอ</p>
	การซ้อมแผนการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติในภาวะฉุกเฉิน	<p>๑. ร่วมซ้อมแผนปฏิบัติการสื่อสาร เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามที่ศูนย์บัญชาการสื่อสารกำหนด</p> <p>๒. ร่วมซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด หรือหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่กำหนด</p> <p>๓. การร่วมซ้อมฝึกซ้อมการสื่อสาร ตามกรมการปกครองส่วนจังหวัด</p> <p>๔. การจัดฝึกเชิงอภิปราย โดยเชิญสถานีวิทยุคมนาคมภาครัฐ สถานีวิทยุสมัครเล่น ภาคเอกชนที่ใช้ความถี่ CB รวมถึงมูลนิธิที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือด้านสาธารณภัย เพื่อชี้แจงแนวทางการปฏิบัติด้านการสื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินของอำเภออย่างน้อย ปีละอย่างน้อย ๑ ครั้ง</p>

๓.๕.๒ การจัดการสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน

เมื่อเกิดหรือคาดว่าจะเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน ผู้ปฏิบัติงานด้านการสื่อสารจะต้องปฏิบัติงานภายใต้แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ทั้งนี้ในด้านการสื่อสารของกรมการปกครอง อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคมอำเภอ) จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด) ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง และศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง ดำเนินการ ดังนี้

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคม อำเภอ)	นายอำเภอ	จัดตั้งศูนย์สื่อสารอำเภอเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน	<ol style="list-style-type: none"> มีคำสั่งจัดตั้งศูนย์สื่อสารเมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินอยู่ภายใต้กองอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอ ประกอบด้วยหัวหน้าฝ่ายความมั่นคงเป็นหัวหน้าศูนย์ และผู้ปฏิบัติงานในจำนวนที่เหมาะสม ศูนย์ฯ มีหน้าที่เป็นศูนย์กลางการสื่อสารในพื้นที่ประสบภัย การรายงานไปยังหน่วยเหนือขึ้นไป และรับข้อมูลข่าวสารและส่งข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ประชุมชี้แจงการปฏิบัติงานของศูนย์ฯ โดยชี้แจง <ul style="list-style-type: none"> - โครงข่ายการสื่อสาร - การปฏิบัติหน้าที่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง - การใช้เครื่องมือสื่อสาร
		การวางโครงข่ายการสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> จัดทำผังโครงข่ายการสื่อสารระหว่างหน่วยงานในระดับอำเภอ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานนอกพื้นที่ที่เข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่หน่วยงานภาคประชาชน และหน่วยงานเหนือขึ้นไป โดยยึดหลัก ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> การวางลำดับชั้นการสื่อสาร เป็นลำดับดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - การสื่อสารหลัก ได้แก่ โทรศัพท์ โทรสาร และอินเทอร์เน็ต - การสื่อสารรอง ได้แก่ ระบบวิทยุคมนาคม ย่านความถี่ VHF/FM และวิทยุเฉพาะกิจ Trunked Radio

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด																					
อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคม อำเภอ) (ต่อ)	นายอำเภอ (ต่อ)	การวางโครงข่ายการสื่อสาร (ต่อ)	<p>- การสื่อสารสำรอง ฯ ได้แก่ ระบบสื่อสารผ่านดาวเทียม และวิทยุคมนาคมย่านความถี่ HF/SSB (ขอรับการสนับสนุนจากศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง</p> <p>๑.๒ ในการใช้การสื่อสารรอง ให้กำหนดการใช้คลื่นความถี่ ดังนี้</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="2">ให้จัดวางโครงข่ายการสื่อสาร ดังนี้ รายการ</th> <th>ให้ใช้ความถี่</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>สถานีต้นทาง</td> <td>สถานีปลายทาง</td> <td></td> </tr> <tr> <td>ศูนย์ ฯ</td> <td>สถานีวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/หน่วยงานในอำเภอ</td> <td>ความถี่อำเภอ</td> </tr> <tr> <td>ศูนย์ ฯ</td> <td>หน่วยงาน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือหน่วยงานที่มาปฏิบัติงาน</td> <td>ความถี่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๑๖๑.๔๗๕MHz)</td> </tr> <tr> <td>ศูนย์ ฯ</td> <td>สถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด</td> <td>ความถี่จังหวัด</td> </tr> <tr> <td>ศูนย์ ฯ</td> <td>สถานีวิทยุสมัครเล่น</td> <td>ความถี่กลาง ฯ (๑๔๕.๐๐๐MHz)</td> </tr> <tr> <td>ศูนย์ ฯ</td> <td>ลูกข่ายในสังกัดสถานีวิทยุคมนาคม</td> <td>ความถี่อำเภอ</td> </tr> </tbody> </table> <p>๑.๓ แจกจ่ายผังโครงข่ายการสื่อสารให้ทุกหน่วยงานรวมทั้งภาคเอกชนทราบโดยทั่วกัน</p>	ให้จัดวางโครงข่ายการสื่อสาร ดังนี้ รายการ		ให้ใช้ความถี่	สถานีต้นทาง	สถานีปลายทาง		ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/หน่วยงานในอำเภอ	ความถี่อำเภอ	ศูนย์ ฯ	หน่วยงาน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือหน่วยงานที่มาปฏิบัติงาน	ความถี่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๑๖๑.๔๗๕MHz)	ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด	ความถี่จังหวัด	ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุสมัครเล่น	ความถี่กลาง ฯ (๑๔๕.๐๐๐MHz)	ศูนย์ ฯ	ลูกข่ายในสังกัดสถานีวิทยุคมนาคม	ความถี่อำเภอ
ให้จัดวางโครงข่ายการสื่อสาร ดังนี้ รายการ		ให้ใช้ความถี่																						
สถานีต้นทาง	สถานีปลายทาง																							
ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น/หน่วยงานในอำเภอ	ความถี่อำเภอ																						
ศูนย์ ฯ	หน่วยงาน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หรือหน่วยงานที่มาปฏิบัติงาน	ความถี่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (๑๖๑.๔๗๕MHz)																						
ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด	ความถี่จังหวัด																						
ศูนย์ ฯ	สถานีวิทยุสมัครเล่น	ความถี่กลาง ฯ (๑๔๕.๐๐๐MHz)																						
ศูนย์ ฯ	ลูกข่ายในสังกัดสถานีวิทยุคมนาคม	ความถี่อำเภอ																						

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
อำเภอ (สถานีวิทยุคมนาคม อำเภอ) (ต่อ)	นายอำเภอ (ต่อ)	การวางโครงข่ายการสื่อสาร (ต่อ)	๒. วางโครงข่ายการรับแจ้งข่าวสารและประชาสัมพันธ์ โดยการรับแจ้งข่าวสารจากประชาชน ใช้การสื่อสารผ่านโทรศัพท์หรือผ่านวิทยุคมนาคม ตำบล หมู่บ้าน การประชาสัมพันธ์ให้ดำเนินการผ่านสถานีวิทยุกระจายเสียง
		การวางเครื่องมือสื่อสาร	ในศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง ให้จัดวางเครื่องมือสื่อสาร ดังนี้ ๑. โทรศัพท์พื้นฐาน จำนวน ๓ เลขหมาย /เครื่อง ๒. โทรสาร จำนวน ๓ เลขหมาย /เครื่อง ๓. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต จำนวน ๒ เครื่อง ๔. วิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ จำนวน ๑ เครื่อง ย่านความถี่ VHF/FM ๕. วิทยุคมนาคมประเภทประจำที่ จำนวน ๑ เครื่อง Trunked Radio
		การปฏิบัติการสื่อสาร	๑. ให้มีเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ ฯ อย่างน้อย ๒ คน ๒. ดำเนินการรับส่งข่าวสารโดยใช้ช่องทางโครงข่ายการสื่อสารหลักเป็นอันดับแรก และโครงข่ายการสื่อสารรองเป็นลำดับถัดมา ๓. หากการสื่อสารระหว่างอำเภอกับพื้นที่ประสบเหตุใช้ไม่ได้ ให้แจ้งไปยังจังหวัดและศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง โดยทันที
จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคม จังหวัด)	ปลัดจังหวัด	การจัดโครงข่ายการสื่อสาร	กรณีเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉิน มีเนื้อที่ส่วนใหญ่ของจังหวัด หรือทั้งจังหวัด ให้สถานีวิทยุคมนาคมจังหวัด ผนวกการปฏิบัติกับกองป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดโดยทันที และหากเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินในบางอำเภอให้จังหวัดดำเนินการ ดังนี้

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคม จังหวัด) (ต่อ)	ปลัดจังหวัด (ต่อ)	การจัดโครงข่ายการสื่อสาร (ต่อ)	<p>๑. จัดทำผังโครงข่ายการสื่อสารระหว่างจังหวัดและอำเภอเกิดเหตุและอำเภอรวมถึงการจัดโครงข่ายการสื่อสารกับศูนย์สื่อสารกรมการปกครองและศูนย์บัญชาการสื่อสาร ดังนี้</p> <p>๑.๑. ระบบสื่อสารหลัก ได้แก่ และโทรศัพท์ภายในกรมการปกครอง</p> <p>๑.๒ ระบบสื่อสารรอง ได้แก่ ระบบวิทยุคมนาคมย่านความถี่ VHF/FM ระบบสื่อสารวิทยุเฉพาะกิจ(Trunked Radio) <u>โดยต้องเป็นโครงข่ายเดียวกันกับที่จัดส่งให้ศูนย์บัญชาการสื่อสาร</u></p> <p>๒. แจกจ่ายเอกสารผังโครงข่ายการสื่อสารกรมการปกครอง เมื่อเกิดภัยพิบัติหรือภาวะฉุกเฉินในระดับจังหวัดให้แก่อำเภอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ</p>
	ป้องกันจังหวัด	จัดเครื่องมือสื่อสาร	<p>จัดวางเครื่องมือสื่อสารของระบบการสื่อสารหลักและการสื่อสารรองให้อยู่ในบริเวณเดียวกัน ประกอบด้วย</p> <p>๑. โทรศัพท์พื้นฐานพร้อมโทรสาร จำนวน ๑ เครื่อง/หมายเลข</p> <p>๒. เครื่องคอมพิวเตอร์พร้อมอินเทอร์เน็ต จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๓. เครื่องวิทยุคมนาคม ประเภทประจำที่ ย่านความถี่ VHF /FM จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>๔. เครื่องวิทยุคมนาคม ประเภทประจำที่ ย่านความถี่ Trunked Radio จำนวน ๑ เครื่อง</p> <p>ทั้งนี้สามารถเพิ่มขึ้นได้ตามปริมาณงาน</p>
		การปฏิบัติการสื่อสาร	<p>๑. ให้มีพนักงานวิทยุและเจ้าหน้าที่สื่อสาร อย่างน้อย ๒ คน</p> <p>๒. ดำเนินการรับส่งข่าวสาร โดยใช้ช่องทางโครงข่ายการสื่อสารหลักเป็นอันดับแรกและโครงข่ายการสื่อสารรองเป็นลำดับถัดมา</p>

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
จังหวัด (สถานีวิทยุคมนาคม จังหวัด) (ต่อ)	ป้องกันจังหวัด (ต่อ)	การปฏิบัติการสื่อสาร (ต่อ)	๓. หากการสื่อสารของจังหวัดกับอำเภอหรือพื้นที่ประสบเหตุใช้การไม่ได้ ให้แจ้งไปยังศูนย์สื่อสารกรมการปกครองพื้นที่รับผิดชอบโดยทันที
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง	หัวหน้าศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง	วางโครงข่ายการสื่อสาร	๑. ให้นำโครงข่ายการสื่อสารของจังหวัดและอำเภอที่เกิดภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน ดำเนินการทดสอบการสื่อสารเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการสื่อสาร ทั้งการสื่อสารหลักและการสื่อสารรอง ๒. ติดตามความพร้อมทางด้าน การสื่อสารระหว่างพื้นที่ประสบเหตุ อำเภอ และจังหวัด ให้สามารถใช้งานได้
		ปฏิบัติการสื่อสาร	๑. ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง ได้รับแจ้งจากจังหวัดหรืออำเภอว่า ระบบสื่อสารระหว่างพื้นที่ประสบเหตุ กับอำเภอและจังหวัดใช้การไม่ได้ ให้ชุดเคลื่อนที่เร็วพร้อมอุปกรณ์เร่งเข้าไปพื้นที่จังหวัดหรืออำเภอ โดยรายงานให้ศูนย์บัญชาการสื่อสารทราบทันที ๒ หัวหน้าศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง พิจารณาแล้วเห็นว่าระบบการสื่อสารหลักและการสื่อสารระหว่างพื้นที่ประสบเหตุ อำเภอและจังหวัดเสียหาย ไม่อยู่ในภาวะที่ซ่อมแซมได้ หรือไม่สามารถสถาปนาการสื่อสารได้ ให้แจ้งไปยังศูนย์บัญชาการสื่อสารเพื่อจัดชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าไปสถาปนาการสื่อสารต่อไป ๓. กรณีจังหวัด อำเภอ หรือพื้นที่ประสบเหตุ ขอให้ศูนย์สื่อสารกรมการปกครองเข้าไปเตรียมความพร้อม หากเกิดความเสียหายกับระบบการสื่อสาร ให้ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง จัดส่งเจ้าหน้าที่ส่วนหน้าบางส่วนไปดำเนินการ และยังคงเจ้าหน้าที่ของศูนย์สื่อสารกรมการปกครองไว้ ณ ที่ตั้งบางส่วนและแจ้งศูนย์บัญชาการสื่อสารเพื่อทราบ

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง (ต่อ)	หัวหน้าศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง (ต่อ)	ปฏิบัติการสื่อสาร (ต่อ)	<p>๔. การซ่อมแซมหรือสถาปนาการสื่อสารให้แก่พื้นที่ประสบเหตุ อำเภอ หรือ จังหวัดให้ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง จัดซ่อมการสื่อสารหลักก่อน จึงซ่อมแซมการสื่อสารรองต่อไป</p> <p>๕. การปฏิบัติงานในพื้นที่ประสบภัย อำเภอ หรือจังหวัด ของศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง ให้อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้บัญชาการ เหตุการณ์</p>
ศูนย์บัญชาการ สื่อสาร	ผู้อำนวยการศูนย์ บัญชาการสื่อสาร ฯ	วางโครงข่ายการสื่อสาร	<p>๑. ให้นำโครงข่ายการสื่อสารของจังหวัดและอำเภอที่เกิดภัยพิบัติและภาวะ ฉุกเฉิน ดำเนินการทดสอบการสื่อสารเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการ สื่อสาร ทั้งการสื่อสารหลักและการสื่อสารรอง</p> <p>๒. ติดตามความพร้อมทางด้าน การสื่อสารระหว่างพื้นที่ประสบเหตุ อำเภอ และจังหวัด ให้สามารถใช้งานได้</p>
		ปฏิบัติการสื่อสาร	<p>๑. ระดมกำลังพลด้านการสื่อสารประจำ ณ ศูนย์บัญชาการสื่อสารให้มี ความพร้อมออกปฏิบัติงาน</p> <p>๒. ประเมินสถานการณ์ภัย หากมีแนวโน้มที่เลวร้ายลงหรือมีแนวโน้มที่ การสื่อสารอาจใช้การไม่ได้ในอนาคต ให้ศูนย์บัญชาการสื่อสารจัด ชุดเคลื่อนที่ไปปฏิบัติงานในพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมได้</p> <p>๓. เมื่อศูนย์บัญชาการสื่อสารกรมการปกครอง ได้รับแจ้งจากจังหวัดหรืออำเภอ ว่าระบบการสื่อสารในพื้นที่ประสบเหตุ จังหวัดหรืออำเภอ ไม่สามารถ ซ่อมแซมได้ และศูนย์บัญชาการสื่อสารฯไม่สามารถซ่อมแซมได้ ให้จัด ชุดเคลื่อนที่เร็วเข้าสู่พื้นที่เพื่อสถาปนาการสื่อสารให้เกิดขึ้น</p> <p>๔. การเข้าไปสถาปนาการสื่อสารจะต้องอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ ผู้บังคับบัญชาสถานการณ์</p>

๓.๕.๓ การฟื้นฟูทางการสื่อสาร

เมื่อภัยพิบัติหรือสถานการณ์ฉุกเฉินได้ยุติลง หรือได้ประกาศยุติเหตุภัยพิบัติให้หน่วยงานทางการสื่อสารดำเนินการ ดังนี้

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
อำเภอ	นายอำเภอ	การสำรวจความเสียหาย	<ol style="list-style-type: none"> ให้สำรวจความเสียหายอันเกิดจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน โดยสำรวจจำนวนที่เสียหาย และจำนวนที่ใช้งานได้ รวมทั้งระบบการเชื่อมโยงการสื่อสาร ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> ระบบโทรศัพท์และโทรสาร ระบบวิทยุคมนาคม ได้แก่ เครื่องวิทยุคมนาคม สายอากาศเสาอากาศ รายงานความเสียหายไปยังจังหวัด
		การซ่อมแซมฟื้นฟู	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการซ่อมแซมระบบการสื่อสารให้อยู่ในสภาพใช้งานตามปกติภายใน ๑ เดือน หากไม่สามารถใช้งานได้ให้แจ้งไปยังศูนย์สื่อสารกรมการปกครองผ่านจังหวัด
จังหวัด	ปลัดจังหวัด	การสำรวจความเสียหาย	<ol style="list-style-type: none"> เร่งรัดอำเภอสำรวจความเสียหายที่เกิดกับระบบสื่อสารพร้อมรวบรวมและรายงานไปยังกรมการปกครอง สำรวจความเสียหายอันเกิดจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉินที่เกิดขึ้นกับที่ทำการปกครองจังหวัด โดยสำรวจจำนวนที่เสียหาย จำนวนเครื่องมือสื่อสารที่ใช้งานได้ รวมทั้งระบบการเชื่อมโยงการสื่อสาร ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> ระบบโทรศัพท์และโทรสาร ระบบวิทยุคมนาคม ได้แก่ เครื่องวิทยุคมนาคม สายอากาศเสาอากาศ

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
		การซ่อมแซมพื้นฟู	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการซ่อมแซมระบบการสื่อสารให้อยู่ในสภาพใช้งานตามปกติ ภายใน ๑ เดือน หากไม่สามารถใช้งานได้ให้แจ้งไปยังศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง
ศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง	หัวหน้าศูนย์สื่อสาร กรมการปกครอง	การสำรวจความเสียหาย	<ol style="list-style-type: none"> ให้สำรวจความเสียหายอันเกิดจากภัยพิบัติและภาวะฉุกเฉิน โดยสำรวจ จำนวนที่เสียหายและจำนวนที่ใช้งานได้ รวมทั้งระบบการเชื่อมโยง การสื่อสาร สำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้นกับ RSC MSC และ CON ที่อยู่ใน ความรับผิดชอบของ ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง และรายงาน ไปยังกรมการปกครอง
		การซ่อมแซมพื้นฟู	<ol style="list-style-type: none"> ดำเนินการซ่อมแซมระบบการสื่อสารให้อยู่ในสภาพใช้งานตามปกติ ภายใน ๑ เดือน หากไม่สามารถใช้งานได้ให้แจ้งไปยังศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง จัดชุดปฏิบัติการออกซ่อมแซมความเสียหายของจังหวัดและอำเภอ ตามที่ได้รับการร้องขอภายใน ๒ เดือน

หน่วยงาน	ผู้ปฏิบัติ	มาตรการ	รายละเอียด
ศูนย์บัญชาการสื่อสาร กรมการปกครอง	ผู้อำนวยการศูนย์ บัญชาการสื่อสาร	การสำรวจความเสียหาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ให้สำรวจความเสียหายที่เกิดขึ้นกับศูนย์บัญชาการสื่อสาร ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> ๑.๑ ระบบโทรศัพท์และโทรสาร ๑.๒ ระบบวิทยุคมนาคม ได้แก่ เครื่องวิทยุคมนาคม สายอากาศ เสาอากาศ ๑.๓ รถโมบายเคลื่อนที่ ๑.๔ อื่น ๆ ๒. รวบรวมรายงานความเสียหายที่เกิดขึ้นกับระบบสื่อสารของกรมการปกครองทั้งหมด เสนอให้ อธิบดีกรมการปกครอง ทราบ
		การซ่อมแซมฟื้นฟู	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ดำเนินการซ่อมแซมระบบการสื่อสารให้อยู่ในสภาพใช้งานตามปกติ ภายใน ๑ เดือน ๒. จัดชุดปฏิบัติการซ่อมแซมเครื่องมือสื่อสารของจังหวัดและอำเภอ ที่ ศูนย์สื่อสารกรมการปกครอง ไม่สามารถซ่อมแซมได้ตามที่ได้รับ การร้องขอ ภายใน ๓ เดือน

คณะที่ปรึกษา

๑. นายกฤษฎา	บุญราช	อธิบดีกรมการปกครอง
๒. นายประดิษฐ์	ยมานันท์	รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจ (ฝ่ายความมั่นคง)
๓. นายบุญธรรม	เลิศสุชีเกษม	รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจ (ฝ่ายบริหารและพัฒนาระบบงาน)
๔. นายดลเดช	พัฒนรัฐ	รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจ (ฝ่ายบริหารงานส่วนภูมิภาค)

คณะผู้จัดทำ

๑. นายสุวัฒน์	จันทร์สุข	ผู้อำนวยการกองการสื่อสาร
๒. นายวรวิทย์	ยอแสง	หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์พัฒนาการสื่อสาร และความมั่นคง
๓. นายเชิดศักดิ์	ชุ่นนาเสียว	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการสื่อสาร
๔. นายอนนท์	สีบสายอ่อน	ผู้อำนวยการสถาบันพัฒนาบุคลากร ด้านการสื่อสาร
๕. นายศุภโชค	ชำนาญ	หัวหน้าฝ่ายซ่อมบำรุงและส่งกำลังบำรุง
๖. นายชานนท์	ราหุล	หัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการสื่อสาร
๗. พ.อ.อ.ธนชัย	เกียรติกุล	นายช่างไฟฟ้าชำนาญงาน
๘. นายสุนทร	ฝ่ายทะจักร	นายช่างไฟฟ้าชำนาญงาน
๙. นางสาวกัญจนธิญา	พิมพ์โพธิ์	เจ้าหน้าที่ธุรการ